

Stortorvet

Ap A 26/10-95
**Trafikk-
bøter i
kirketiden**

Av Finn Gjerull, Oslo

Det er i all stillhet innført parkeringsforbud også på søndager på Stortorvet. Hvorfor, vet ingen.

Da jeg og omkring 40 andre bileiere kom ut på Stortorvet etter høymesse i Domkirken søndag 15.10., hadde vi fått en hilsen fra Trafikksjefen om å innbetale 500 kroner som bot for vår forbrytelse. (At vi nettopp hadde mottatt syndenes forlatelse inne i kirken, gjør tydeligvis lite inntrykk på kommunale instanser.)

I mange år har jeg parkert lovlig på Stortorvet i kirketiden. At det nå er innført en radikal forandring, var i beste fall dårlig varslet. Ellers ville ikke 40 andre bileiere gått i den samme fellen som jeg.

Trafikksjefen er åpenbart godt inne i kirkelige forhold. Presis klokken 11.10, når han vet at alle sitter vel forvart på kirkebenken, slår han til. 20 000 kroner for ti minutters innsats er ikke dårlig!

Tenk om etatens folk heller hadde vært ute et kvarter før for å advare bilistene om den radikale forandring som hadde skjedd fra 19.9.!

Men det hadde ikke bragt noen penger i kassen – og Trafikksjefens etat skal da vel heller ikke være noe serviceorgan?

Debatt/lesernes mening

Ap 26/10-95 A
**Rasisme
eller ... ?**

Manglende velvilje overfor innvandrere kan skyldes:
1) Rasisme, dvs. en form for overlegenhet overfor andre raser. 2) Fremmedfrykt, dvs. en form for underlegenhet overfor fremmede. 3) Egoisme, som ikke refererer til noen spesiell gruppe og som kan ramme alle, fra nærmeste familie til helt fremmede.

Rasisme og fremmedfrykt er ord som går igjen i mange avisinnlegg for tiden. Egoisme, derimot, som sannsynligvis er den aller største årsaken, blir knapt nok nevnt. Egoisme ansees gjerne som en negativ egenskap. Men litt egoisme er vel egentlig helt nødvendig for at livet skal opprettholdes? Spørsmålet er bare: Hvor skal grensen gå? En båtfører som plukker opp så mange mennesker fra vannet etter en ulykke at båten synker, burde vel ha vært litt mer egoistisk? Det samme kan sies når staten vil hjelpe innvandrere fra mange forskjellige sproggrupper.

Langt flere kunne hjelpes for det samme beløp om hvert enkelt land, eller eventuelt hver enkelt landsdel, tok imot innvandrere fra bare én enkelt sproggruppe. Eller, om antallet ikke økes, vil den enkelte få det bedre og samtidig belaste samfunnet mindre, f.eks. i skoleklasser med bare én tolk.

SCOTT ARNESEN